

ชื่อเรื่อง	ผลของโปรแกรมการสอนแนะต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของ ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ที่รับบริการในกองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
ชื่อ-สกุลนักศึกษา	ณภาสัณัฐ อุดิ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. วัชรารภรณ์ ฉุนแสนดี
หลักสูตร	สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารสาธารณสุข
ปี พ.ศ.	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานและอาหารกลุ่มคาร์โบไฮเดรต ของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรม โดยประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีการสอนแนะของเอตัน และจอร์นสัน ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ แบบกึ่งทดลองวัดกลุ่มเดียว ประชากร จำนวน 116 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบความรู้ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษา พบว่า 1) หลังได้รับ โปรแกรมกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานและอาหารกลุ่มคาร์โบไฮเดรต สูงกว่าก่อนได้รับ โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) หลังได้รับ โปรแกรมกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองสูงกว่าก่อน ได้รับโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ โปรแกรมการสอนแนะ ความรู้ พฤติกรรม ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2

Title	The Effects of a Coaching Program on Health Behavior Modification among Patients with Type 2 Diabetes Receiving Services at the Medical Division, Phuket City Municipality, Phuket Province
Name	Napanat Udee
Advisor	Dr. Watcharaporn Chunsandee
Degree	Master of Public Health
Program	Public Health Administration
Year	2026

Abstract

The objectives of this study were to 1) comparison of the mean knowledge scores regarding diabetes mellitus and carbohydrate food groups among patients with type 2 diabetes before and after receiving the program, 2) comparison of the mean self-care health behavior of patients with type 2 diabetes before and after receiving the program. The conceptual framework was applied the coaching theory of Eaton and Johnson. The study methodology was quantitative research for one-group quasi-experimental design. The population consisted of 116 participants, and the sample comprised 40 participants selected through purposive sampling. The research instruments consisted of a knowledge test and a questionnaire. Statistics used for the data analysis include percentage, mean and standard deviation, and t-test statistics.

The study results revealed that 1) after receiving the program, the experimental group had significantly higher knowledge about diabetes and carbohydrate foods than before receiving the program, at the .01 level of statistical significance. 2) After receiving the program, the experimental group had a significantly higher mean score of self-care behaviors than before receiving the program, at the .01 level of statistical significance.

Keywords Coaching Program, Knowledge, Behavior, Type 2 diabetes patients